

Hafgren-Waag Lili, svéd operaénekesnő, a mannheimi udv. színház primadonnája, Budapesten 1910. nov. 18-án fellépett Pick Ernő tenorista hangversenyén. Utóbb 1912. márc. 19-én a M. Kir. operában, »Walkür« Sieglinde szerepét énekelte; 1918. máj. 15-én újra vendégszerepelt, a Városi Színházban, Préger Miksa társulatával, a »Tannhäuser« Erzsébet szerepében.

Hagn Sarolta, a müncheni udv. színház tagja, 1832. febr. 28-án vendégszerepelt a pesti német színházban. Az ifjúság azonban kifütyölte, hagymával és tojással hajigálta csak azért, mert gr. Sándorék és Károlyiék protegálták. Wesselényi lovagias védelmére kelt az üldözött nőnek, párbajozott miatta és súlyosan megsebesült.

Hagi (Hegyi ?) Krisztina, énekesnő, Passy-Cornet asszony tanítványa, 1876. ősze óta a madridi opera tagja.

Hagymakoszorú virág helyett nem ismeretlen jelenség a hazai színészet történetében. 1840. dec. 6-án a Nemzeti Színházban a »Borgia Lucretia« opera előadásán Bognár Ignác hamisan énekelt, mégis megtörtént, hogy partnere, Schodelné, a felvonás végével kihozta a közönség elé Bognárt, akit senkisen hívott, mire pizszegés hallatszott. Ekkor Schodelné, azt mondta a közönségnek: »Kigyók közt énekelni nem lehet!«, erre újabb zsvajv letkezett; Schodelnének végül bocsánatot kellett volna kérnie a közönségtől, ehelyett azt mondta, hogy ha úgy kívánják, nem énekel többé, hiszen részére úgyis nyitva áll az út a külföld felé. Erre a kijelentésre hagymakoszorút dobtak neki. De a leleményes művész nem jött zavarba s a hagymakoszorút e szavakkal helyezte a sugólyuk tetejére: »Leteszem a nemzet oltárára!« 1843. márc. havában Kassán szintén megtisztelték egy színésznőt ilyen meglepetéssel, amint a »Regélő« tudósította: »Néhány nap előtt az első énekesnőnek hagymakoszorút vetettek a színpadra«. (1843. márc. 20. szám.) 1844. márc. 12-én Kolozsvárott Pergő Celesztint, az akkor népszerű színészt, a »Paul Jones« előadásán a karzatról hagymako-

szorúval dobálták meg. »C. úr erre a közönséget szólítá fel, ha valljon méltó volt-e ez illetlen bánásmódra vagy nem? A közönség nemmel felelt és őt megtapsolá.« (Erdélyi Hiradó, 1844. márc. 19. sz.) Újabb időben is történt hasonló eset, Szekesfehervárott, 1881. dec. 24-én, Cs. Pónával, 1892. júl. havában pedig Félegyházán egy nagynevű tragikával, akinek tiszteletére az ifjúság fáklvás felvonulást rendezett, azonban a művésznőnek nem volt ideje e tüntetést megköszönni, mivel tovább kellett utaznia. A félreértés azután azt eredményezte, hogy hagymakoszorút küldtek neki.

Hahn Rudolf, német színműíró, sz. 1815-ben, Drezdában, megh. 1889. okt. havában, Schönebergben. 1847-ig színész volt s mint ilyen elsajátította a színműírás minden titkát. Közel 200 egyfelvonásos vígjátékot írt. Magyar színpadon előadott apróságai: »A miniszterelnök előszobájában«, »A toll hatalma«. Az előbbi nagyon sokat játszották a Nemzeti Színházban; Ujházi Edének híres szerepe volt benne. (Knabe Farkas Jeremiás.)

Hahnel Aranka, színésznő, sz. 1873. szept. 28-án, Tordán. Atyja: Hahnel Károly, színházi karmester; anyja: Szabó Ilka, drámai hősnő. Az országos színművészeti akadémia elvégzése után, 1892-ben, Csóka Sándor színtársulatánál Szabadkán lépett fel először s eleinte a drámai szendékben, majd a fiatal hősnőkben jeleskedett. Működött Kolozsvárt, Pozsonyban, Kassán, Pécsen, Szegeden és a Budai Színkörben. Ez utóbbi színpadon ő játszotta »Cyrano de Bergerac« első előadásain Roxane szerepét s a kitünő összjátéknak Pethes Imre mellett egyik erőssége volt. Jobb szerepei voltak: Melinda (Bánk bán), Julia (Romeo és Julia), Nóra, Kaméliás hölgy, stb. Férjhez menetele után visszavonult a színpadtól, de özvegyé válván, újra fellépett. 1920-ban a Belvárosi Színház tagja volt, 1925. szept. 1-én a Magyar Színház kötelékébe lépett.

Hahnel Károly, színházi karmester, sz. Szegeden. Atyja Hahnel Frigyes (drezdai egyházi karnagy). 1859. okt. 1-én lépett színházi szolgálatba. Neje: Szabó Ilka